Gesetz-Sammlung

für die

Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW

dla

Państw Królestwa Pruskiego.

№ 10.

(Nr. 3531.) Bekanntmachung der Ministerial-Erklärung, die Uebereinkunft mit Sachsen-Weimar zur Beförderung der Rechtspflege vom $\frac{23.}{29.}$ März 1852. betreffend. Vom 25. April 1852.

Zwischen der Königlich Preußischen und der Großherzoglich Sachsen-Weimar- und Eisenachschen Regierung ist, nach geschehenem Ablauf der Konvention vom $\frac{25.}{8.}$ Juni 1824. (Gesetz-Sammlung für die Preußischen Staaten S. 225. ff.) zur Beförderung der Rechtspflege folgende Uebereinkunft getroffen worden:

I. Allgemeine Bestimmungen.

Artikel 1.

Die Gerichte beider Staaten leisten sich gegenseitig alle diejenige Rechtshülfe, welche sie den Gerichten des Inlandes, nach dessen Gesetzen und Gerichtsverfassung, nicht verweigern dürfen, insofern das gegenwärtige Abkommen nicht besondere Einschränkungen feststellt.

(Nr. 3531.) Obwieszczenie Ministeryalnego oświadczenia, tyczącego się układu z W. Xięstwem Sachsen Weimar względem ułatwienia wymiaru sprawiedliwości z dn. $\frac{23.}{29.}$ Marca 1852. Z dnia 25. Kwietnia 1852.

Między Królewsko-Pruskim a Wielko Xiążęcym Sasko-Weimarskim i Eisenachskim Rządem po upływie konwencyi z dnia $\frac{25.}{8.}$ Czerwca 1824. (Zbiór praw dla Państw Królestwa Pruskiego strona 225 nast.) celem ułatwienia wymiaru sprawiedliwości następujący układ zawartym został.

I. Ogólne postanowienia.

Artykuł 1.

Sądy obuch Państw udzielają sobie nawzajem wszelkiéj téj pomocy prawnéj, któréj sądom kraju swego stósownie do jego praw i urządzenia sądowego nie mogą odmówić, o ile układ niniejszy osobnych nie stanowi ograniczeń.

II. Besondere Bestimmungen.

1. Rücksichtlich der Gerichtsbarkeit in bürgerlichen Rechtsstreitigkeiten.

Artikel 2.

Die in Civilsachen in dem einen Staate ergangenen und nach dessen Gesetzen vollstreckbaren richterlichen Erkenntnisse, Kontumazialbescheide und Agnitionsresolute oder Mandate sollen, wenn sie von einem nach diesem Vertrage als kompetent anzuerkennenden Gerichte erlassen sind, auch in dem anderen Staate an dem dortigen Vermögen des Sachfälligen unweigerlich vollstreckt werden.

Dasselbe soll auch rücksichtlich der in Prozessen vor dem kompetenten Gericht geschlossenen und nach den Gesetzen des Letzteren vollstreckbaren Vergleiche stattfinden.

Wie weit Wechselerkenntnisse auch gegen die Person des Verurtheilten in dem anderen Staate vollstreckt werden können, ist im Art. 28. bestimmt.

Artikel 3.

Ein von einem zuständigen Gericht gefälltes rechtskräftiges Erkenntniß begründet vor den Gerichten des anderen Staates die Einrede des rechtskräftiges Urtheils (exceptio rei judicatae) mit denselben Wirkungen, als wenn das Urtheil von einem Gericht desjenigen Staates, in welchem solche Einrede geltend gemacht wird, gesprochen wäre.

Artikel 4.

Keinem Unterthan ist es erlaubt, sich durch freiwillige Prorogation der Gerichtsbarkeit des anderen Staates, dem er als Unterthan und Staatsbürger nicht angehört, zu unterwerfen.

Keine Gerichtsbehörde ist befugt, der Requisition eines solchen gesetzwidrig prorogirten Gerichts

II. Szczególne postanowienia.

1. Względem forum w sprawach cywilnych.

Artykuł 2.

W sprawach cywilnych w jedném Państwie wydane a według praw takowego wykonalne sądowe wyroki, rezolucye zaoczne i rezolucye agnicyine albo mandata, jeżeli od sądu są wydane, który według niniejszéj umowy jako kompetentny się uważa, również w drugiém Państwie na majątku skazanego nieodzownie wykonane być mają.

Toż samo ma również nastąpić względem ugód, które w procesach przed sądem kompetentnym zawarte i według ustaw tegoż ostatniego są wykonalne.

O ile wyroki wexlowe również przeciwko osobie skazanego w inném Państwie wykonane być mogą, w Artykule 28. jest oznaczoném.

Artykuł 3.

Wydany przez właściwy sąd wyrok prawomocny upoważnia przed sądami drugiego Państwa excepcyą wyroku prawomocnego (exceptio rei judicatae) z temiż skutkami, jakoby wyrok wydany był przez sąd tego Państwa, w którém takowa excepcya została zaniesioną.

Artykuł 4.

Nie wolno żadnemu poddanemu, poddawać się przez dobrowolną prorogacyą sądownictwu drugiego Państwa, do którego jako poddany i obywatel nie należy.

Żadna władza sądowa nie jest mocną, przychylić się do rekwizycyi sądu takiego, do któ-

um Stellung des Beklagten oder Vollstreckung des Erkenntnisses Statt zu geben, vielmehr wird jedes von einem solchen Gericht gesprochene Erkenntniß in dem anderen Staate als ungültig betrachtet.

Artikel 5.

Der Kläger folgt dem Beklagten.

Beide Staaten erkennen den Grundsatz an, daß der Kläger dem Gerichtsstand des Beklagten zu folgen habe; es wird daher das Urtheil der fremden Gerichtsstelle nicht nur, sofern dasselbe den Beklagten, sondern auch, sofern es den Kläger, z. B. rücksichtlich der Erstattung von Gerichtskosten, betrifft, in dem anderen Staate als rechtsgültig erkannt und vollzogen.

Artikel 6.

Widerklage.

Für die Widerklage ist die Gerichtsbarkeit des über die Vorklage zuständigen Richters begründet, dafern nur jene sonst nach den Landesgesetzen des Vorbeklagten zulässig ist.

Artikel 7.

Provokations-Klage.

Die Provokations-Klagen (ex lege diffamari oder ex lege si contendat) werden erhoben vor dem persönlich zuständigen Gerichte der Provokanten, oder da, wohin die Klage in der Hauptsache selbst gehörig ist; es wird daher die von diesem Gericht, besonders im Falle des Ungehorsams, rechtskräftig ausgesprochene Sentenz von der Obrigkeit des Provozirten als vollstreckbar anerkannt.

Artikel 8.

Persönlicher Gerichtsstand.

Der persönliche Gerichtsstand, welcher entweder durch den Wohnsitz in einem Staate, oder bei denen, die einen eigenen Wohnsitz noch nicht ge-

rego się bezprawnie odwołano, o przystawienie oskarzonego lub o wykonanie wyroku, owszém każdy przez takowy sąd wydany wyrok w drugiém Państwie za nieważny uważany będzie.

Artykuł 5.

Powód ma iść za forum oskarzonego.

Oba Państwa uznają zasadę, iż powód iść powinien za forum oskarzonego; a zatém wyrok obcego sądu nietylko, o ile oskarzonego ale też, o ile się tyczy powoda, np. co do zwrócenia kosztów sądowych w drugiém Państwie za prawoważny uznanym i wykonanym będzie.

Artykuł 6.

Rekonwencya.

We względzie rekonwencyi uzasadnioną jest jurysdykcya właściwego względem konwencyi sędziego, skoro tylko tamta ztąd zresztą według ustaw krajowych zapozwanego w konwencyi może mieć miejsce.

Artykuł 7.

Skarga prowokacyina.

Skargi prowokacyine (ex lege diffamari lub ex lege si contendat) wnoszone będą do sądu właściwego prowokantów, lub tam, dokąd skarga w sprawie głównéj należy; a zatém wyrok przez tenże sąd, mianowicie w przypadku nieposłuszeństwa, prawomocnie wydany, uznany będzie przez zwierzchność prowokowanego za powinny być wykonanym.

Artykuł 8.

Forum osobiste.

Osobiste forum, polegające albo na zamieszkaniu w jedném Państwie, lub co do tych, którzy nie obrali jeszcze własnego za-

nommen haben, durch die Herkunft in dem Gerichtsstande der Aeltern begründet ist, wird von beiden Staaten in persönlichen Klagsachen dergestalt anerkannt, daß der Unterthan des einen Staates von den Unterthanen des anderen nur vor seinem persönlichen Richter belangt werden darf. Es müßten denn bei jenen persönlichen Klagsachen, neben dem persönlichen Gerichtsstande, noch die besonderen Gerichtsstände des Kontraktes oder der geführten Verwaltung konkurriren, welchen Falls die persönliche Klage auch vor diesen Gerichtsständen erhoben werden kann.

mieszkania wynikające z urodzenia in foro rodziców, uznaje się od obu Państw w sprawach osobistych w ten sposób, iż poddany jednego Państwa przez poddanych drugiego tylko przed swego sędziego osobistego zapozwanym być może, wyjąwszy przy owych osobistych sprawach, gdyby obok forum osobistego jeszcze szczególne fora kontraktu lub prowadzonéj administracyi konkurowały, w którym to razie skarga osobista także przed temi forami wnoszoną być może.

Artikel 9.

Die Absicht, einen beständigen Wohnsitz an einem Orte nehmen zu wollen, kann sowohl ausdrücklich, als durch Handlungen, geäußert werden. Das Letztere geschieht, wenn Jemand an einem gewissen Orte ein Amt, welches seine beständige Gegenwart daselbst erfordert, übernimmt, Handel oder Gewerbe daselbst zu treiben anfängt, oder sich daselbst alles, was zu einer eingerichteten Wirthschaft gehört, anschafft. Die Absicht muß aber nicht blos in Beziehung auf den Staat, sondern selbst auf den Ort, wo der Wohnsitz genommen werden soll, bestimmt geäußert sein.

Artykuł 9.

Zamiar względem obrania stałego zamieszkania w którémkolwiek miejscu, objawionym być może tak wyraźnie jako też przez czyny; przez ostatnie, gdy kto gdziekolwiek obejmuje urząd wymagający ciągłéj jego tamże przytomności, rozpoczyna tamże handel lub proceder albo zaopatruje się tamże we wszystko, co do urządzonego należy gospodarstwa. Wszakże zamiar ten oświadczonym być winien z pewnością, nietylko co do Państwa, lecz nawet i co do miejsca, gdzie zamieszkanie ma być obraném.

Artikel 10.

Wenn Jemand sowohl in dem einen als in dem anderen Staate seinen Wohnsitz in dem landesgesetzlichen Sinne genommen hat, so hängt die Wahl des Gerichtsstandes von dem Kläger ab.

Artykuł 10.

Jeżeli kto tak w jedném jak w drugiém Państwie obrał sobie zamieszkanie w znaczeniu praw krajowych, wybór fori zależy od powoda.

Artikel 11.

Der Wohnsitz des Vaters, wenn dieser noch am Leben ist, begründet zugleich den ordentlichen Gerichtsstand des noch in seiner Gewalt befindlichen Kindes, ohne Rücksicht auf den Ort, wo dasselbe geboren worden, oder wo das Kind sich nur eine Zeitlang aufhält.

Artykuł 11.

Zamieszkanie ojca, jeżeli ten jeszcze jest przy życiu, składa zarazem zwyczajne forum znajdującego się jeszcze pod jego władzą dziecka, bez względu na miejsce, gdzie się toż urodziło, lub gdzie tylko przez czas niejaki przebywa.

Artikel 12.

Ist der Vater verstorben, so verbleibt der Gerichtsstand, unter welchem derselbe zur Zeit seines Ablebens seinen Wohnsitz hatte, der ordentliche Gerichtsstand des Kindes, so lange dasselbe noch keinen eigenen ordentlichen Wohnsitz rechtlich begründet hat.

Artykuł 12.

Jeżeli ojciec nie żyje, natenczas forum to, po którém on umierając miał swe zamieszkanie, pozostaje zwyczajném forum dziecka, dopóką takowe nie obierze sobie prawnie zwyczajnego zamieszkania.

Artikel 13.

Ist der Vater unbekannt, oder das Kind nicht aus einer Ehe zur rechten Hand erzeugt, so richtet sich der Gerichtsstand eines solchen Kindes auf gleiche Art nach dem gewöhnlichen Gerichtsstand der Mutter.

Artykuł 13.

Jeżeli ojciec jest niewiadomy lub jeżeli dziecko nie jest spłodzone z rodziców zaślubionych na prawą rękę, natenczas forum takiego dziecka stosuje się w równymże sposobie według zwyczajnego forum matki.

Artikel 14.

Diejenigen, welche in dem einen oder dem anderen Staate, ohne dessen Bürger zu sein, eine abgesonderte Handlung, Fabrik, oder ein anderes dergleichen Etablissement besitzen, sollen wegen persönlicher Verbindlichkeiten, welche sie in Ansehung solcher Etablissements eingegangen haben, sowohl vor den Gerichten des Landes, wo die Gewerbs-Anstalten sich befinden, als vor dem Gerichtsstande des Wohnorts belangt werden können.

Artykuł 14.

Ci, co w jedném lub w drugiém Państwie, nie będąc jego obywatelami, osobny handel, fabrykę lub inny tympodobny zakład posiadają, mogą względem osobistych ich obowiązków, tyczących się tychże zakładów tak do sądów kraju, gdzie się takowe zakłady znajdują, jako też do forum miejsca zamieszkania być zapozwani.

Artikel 15.

Die Uebernahme einer Pachtung, verbunden mit dem persönlichen Aufenthalte auf dem erpachteten Gute, soll den Wohnort des Pachters im Staate begründen.

Artykuł 15.

Przyjęcie dzierzawy połączone z osobistym pobytem w dobrach dzierzawionych uzasadniać ma forum dzierzawcy w Państwie.

Artikel 16.

Ausnahmsweise sollen Studirende und Dienstboten auch in demjenigen Staate, wo sie sich in dieser Eigenschaft aufhalten, während dieser Zeit noch einen persönlichen Gerichtsstand haben, hier aber, so viel ihren persönlichen Zustand und die davon abhangenden Rechte betrifft, ohne Ausnahme nach den Gesetzen ihres Wohnortes und ordentlichen Gerichtsstandes beurtheilt werden.

Artykuł 16.

Studenci i służący mają wyjątkowo również w tém Państwie, gdzie w téj własności przebywają, mieć w tym przeciągu czasu jeszcze osobiste forum, tutaj zaś, ile się tyczy ich osobistego stanu i praw od niego zawisłych, bez wyjątku według ustaw miejsca ich zamieszkania i zwyczajnego forum mają być sądzeni.

Artikel 17.

Gerichtsstand der Erben.

Erben werden wegen persönlicher Verbindlichkeiten ihres Erblassers vor dessen Gerichtsstande so lange belangt, als die Erbschaft ganz oder theilweise noch dort vorhanden, oder, wenn der Erben mehrere sind, noch nicht getheilt ist.

Artikel 18.

Allgemeines Konkursgericht.

Bei entstehendem Kreditwesen wird der persönliche Gerichtsstand des Schuldners auch als allgemeines Konkursgericht (Gantgericht) anerkannt; hat Jemand nach Artikel 9. 10. wegen des in beiden Staaten zugleich genommenen Wohnsitzes einen mehrfachen persönlichen Gerichtsstand, so entscheidet für die Kompetenz des allgemeinen Konkursgerichtes die Prävention.

Da der erbschaftliche Liquidations-Prozeß als ein besonderes prozessualisches Verfahren zwar in dem Königreiche Preußen gesetzlich besteht, in dem Großherzogthum Sachsen aber nicht, so ist in dem Falle eines mehrfachen Gerichtsstandes, jenachdem der Erbe oder der Nachlaß-Kurator bei dem Gerichte des einen oder des anderen Landes darauf anträgt, vor dem angegangenen Königlich Preußischen Gerichte der erbschaftliche Liquidations-Prozeß, vor dem angegangenen Großherzoglich Sächsischen Gerichte die öffentliche Vorladung der Nachlaß-Gläubiger nach Vorschrift der beiderseitigen resp. Landesgesetze einzuleiten und hiernach weiter zu verfahren; es entscheidet hienach für die Zuständigkeit des einen oder des anderen Gerichtes der betreffende Antrag des Erben oder Nachlaß-Kurators.

Der Antrag auf Konkurs-Eröffnung findet nach erfolgter Einleitung des erbschaftlichen Liquidations-Prozesses oder des öffentlichen Aufgebotes

Artykuł 17.

Forum spadkobierców.

Spadkobiercy będą względem osobistych obowiązków swego spadkodawcy tak długo do jego forum zapozwani, dopóki się tam spadek w całości albo w części jeszcze znajduje, lub, gdy kilku jest spadkobierców, jeszcze nie jest podzielony.

Artykuł 18.

Ogólny sąd konkursowy.

Przy wynikłych sprawach kredytowych osobiste dłużnika forum uznaje się także jako ogólny sąd konkursowy (Gantgericht); jeżeli kto według artykułu 9. 10. dla pomieszkania równoczesnego w obuch Państwach podwójne ma osobiste forum sądowe, natenczas kompetencyą powszechnego sądu konkursowego stanowi prewencya.

Ponieważ spadkowy proces likwidacyiny jako osobne procesualne postępowanie w Królestwie Pruskiém prawnie istnieje a we Wielkiém Xięstwie Saskiém nie ma miejsca, zatém w przypadku podwójnego forum, o ile spadkobierca albo kurator spadku u sądu jednego lub drugiego kraju o to wnosi, przed pożądanym Królewsko - Pruskim sądem spadkowy proces likwidacyiny a przed pożądanym sądem Wielkiego Xięstwa Saskiego publiczne zapozwanie wierzycieli spadkowych wedle przepisu obustronnych resp. krajowych praw ma być wytoczone i dalsze postępowanie w téj mierze prowadzone; kompetencyą zatém jednego lub drugiego sądu stanowi dotyczący wniosek spadkobiercy lub kuratora pozostałości.

Wniosek o otworzenie konkursu ma po wytoczeniu spadkowego procesu likwidacyinego albo publicznego wywołania wierzycieli

der Nachlaßgläubiger nur bei dem Gerichte statt, bei welchem das eine oder das andere Verfahren bereits rechtshängig ist.

Artikel 19.

Der hienach in dem einen Staate eröffnete Konkurs, resp. der vor dem Königlich Preußischen Gerichte eröffnete erbschaftliche Liquidations-Prozeß erstreckt sich auch auf das in dem anderen Staate befindliche Vermögen des Gemeinschuldners, welches daher auf Verlangen des Konkursgerichtes von demjenigen Gericht, wo das Vermögen sich befindet, sichergestellt, inventirt und entweder in natura oder nach vorgängiger Versilberung zur Konkursmasse ausgeantwortet werden muß.

Hiebei finden jedoch folgende Einschränkungen statt.

1) Gehört zu dem auszuantwortenden Vermögen eine dem Gemeinschuldner angefallene Erbschaft, so kann das Konkursgericht nur die Ausantwortung des, nach erfolgter Befriedigung der Erbschaftsgläubiger, insoweit nach den im Gerichtsstande der Erbschaft geltenden Gesetzen die Separation der Erbmasse von der Konkursmasse noch zulässig ist, sowie nach Berichtigung der sonst auf der Erbschaft ruhenden Lasten, verbleibenden Ueberrestes zur Konkursmasse fordern.

2) Ebenso können vor Ausantwortung des Vermögens an das allgemeine Konkursgericht alle nach den Gesetzen desjenigen Staates, in welchem sich das auszuantwortende Vermögen befindet, zulässigen Vindikations-, Pfand-, Hypotheken- oder sonstige, eine vorzugsweise Befriedigung gewährenden Rechte an den zu diesem Vermögen gehörigen und in dem betreffenden Staate befindlichen Gegenständen, vor dessen Gerichten geltend gemacht werden, und ist sodann aus deren Erlös die Befriedigung dieser Gläubiger zu bewirken und nur der Ueberrest an die Konkursmasse abzuliefern, auch der etwa unter ihnen oder mit dem Kurator des allgemeinen Konkurses oder erbschaftlichen

spadku tylko miejsce u tego sądu, u którego jedno lub drugie postępowanie już się toczy.

Artykuł 19.

Otworzony zatém w jedném Państwie konkurs resp. otworzony przed Królewsko-Pruskim sądem spadkowy proces likwidacyjny odnosi się również do znajdującego się w drugiém Państwie majątku dłużnika spólnego, który majątek więc na żądanie sędziego konkursowego od tego sądu, gdzie się majątek znajduje, zabezpieczony, inwentaryzowany i albo in natura albo po uprzedniém spieniężeniu do masy konkursowéj oddanym być musi.

Przytém jednakowoż następujące ograniczenia mają miejsce:

1) jeżeli do majątku, który ma być wydanym, spadek dłużnikowi spólnemu deferowany należy, natenczas sąd konkursowy do masy konkursowéj żądać może tylko wydania reszty, która po zaspokojeniu wierzycieli spadkowych, o ile według praw we forum spadku istnących separacya masy spadkowéj od masy konkursowéj jeszcze jest dozwoloną, jako też po uiszczeniu ciężarów na spadku ciążących, pozostaje.

2) Również przed wydaniem majątku do ogólnego sądu konkursowego wszystkie według praw Państwa, w którym się majątek do wydania przeznaczony znajduje, dopuszczone windykacyine, zastawne, hipoteczne albo inne w zaspokojeniu pierwszeństwo udzielające prawa do przedmiotów należących do tegoż majątku i znajdujących się w dotyczącém Państwie, przed sądem takowego dochodzone być mogą a z pieniędzy z takowych zebranych zaspokojenie tychże wierzycieli się ma uskutecznić i tylko reszta do masy konkursowéj ma być oddaną, również spór wynikły pomiędzy nimi albo z kuratorem ogólnego forum kon-

Liquidations-Prozesses über die Verität oder Priorität einer Forderung entstehende Streit von denselben Gerichten zu entscheiden.

3) Besitzt der Gemeinschuldner Bergtheile oder Kuxe oder sonstiges Bergwerks-Eigenthum, so wird, Behufs der Befriedigung der Berggläubiger, aus demselben ein Spezial-Konkurs eingeleitet und nur der verbleibende Ueberrest dieser Spezialmasse zur Hauptmasse abgeliefert.

4) Ebenso kann, wenn der Gemeinschuldner Seeschiffe oder dergleichen Schiffsparte besitzt, die vorgängige Befriedigung der Schiffsgläubiger aus diesen Vermögensstücken nur bei dem betreffenden See- und Handelsgericht im Wege eines einzuleitenden Spezial-Konkurses erfolgen.

Artikel 20.

Insoweit nicht etwa die in dem vorstehenden Artikel 19. bestimmten Ausnahmen eintreten, sind alle Forderungen an den Gemeinschuldner bei dem allgemeinen Konkursgerichte einzuklagen, auch die Rücksichts ihrer etwa bei den Gerichten des anderen Staates bereits anhängigen Prozesse bei dem Konkursgericht weiter zu verfolgen, es sei denn, daß letzteres Gericht deren Fortsetzung und Entscheidung bei dem prozeßleitenden Gerichte ausdrücklich genehmigt oder verlangt.

Auch diejenigen Forderungen, welche nach Inhalt des Art. 19. bei dem besonderen Gerichte geltend gemacht werden dürfen, dort aber nicht angezeigt, oder nicht befriedigt worden sind, können bei dem allgemeinen Konkursgerichte noch geltend gemacht werden, so lange bei dem Letzteren nach den Gesetzen desselben eine Anmeldung noch zulässig ist.

Dingliche Rechte werden jedenfalls nach den Gesetzen des Orts, wo die Sache belegen ist, beurtheilt und geordnet.

Hinsichtlich der Gültigkeit persönlicher Ansprüche entscheiden, wenn es auf die Rechtsfähig-

kursu lub spadkowego procesu likwidacyinego względem prawdziwości albo pierwszeństwa pretensyi przed temiż sądami ma być rozstrzygnięty.

3) Jeżeli dłużnik spólny cząstki górnicze albo kuxe albo inną własność górniczą posiada, natenczas celem zaspokojenia wierzycieli górniczych formuje się konkurs specyalny i tylko z tejże masy specyalnéj pozostająca reszta do głównéj masy się wydaje.

4) Również, jeżeli dłużnik spólny okręty morskie albo tympodobne partye okrętowe posiada, uprzednie zaspokojenie wierzycieli okrętowych z tegoż majątku przedmiotów tylko u dotyczącego morskiego i handlowego sądu w drodze wytoczonego specyalnego konkursu nastąpić może.

Artykuł 20.

O ile w powyższym artykule 19. oznaczone wyjątki nie zachodzą, wszystkie pretensye do dłużnika spólnego u ogólnego sądu konkursowego dochodzone być mają, również procesa u sądu drugiego Państwa już wytoczone, u sądu konkursowego daléj prowadzone być mają, wyjąwszy jeżeli tenże ostatni sąd dalszego prowadzenia i decyzyi takowych u procesualnego sądu wyraźnie żąda albo na takowe przyzwoli.

Również te pretensye, które według treści Art. 19. u sądu szczególnego dochodzone być mogą, ale tamże nie doniesione albo zaspokojone nie zostały, przed ogólnym sądem konkursowym jeszcze dochodzone być mogą, dopóki tegoż ostatniego według praw takowego zameldowanie jeszcze jest dozwoleném.

Prawa rzeczowe rozpoznawają i porządkują się w każdym razie według praw miejsca, gdzie się rzecz znajduje (rei sitae).

Co do ważności osobistych pretensyi, jeżeli chodzi o zdolność prawniczą jakiego intere-

keit eines der Betheiligten ankommt, die Gesetze des Staates, dem er angehört; wenn es auf die Form eines Rechtsgeschäftes ankommt, die Gesetze des Staates, wo das Geschäft vorgenommen worden ist (Art. 32.); bei allen anderen als den vorangeführten Fällen die Gesetze des Staates, wo die Forderung entstanden ist. Ueber die Rangordnung persönlicher Ansprüche und deren Verhältniß zu den dinglichen entscheiden die am Orte des Konkursgerichtes geltenden Gesetze. Nirgends aber darf ein Unterschied zwischen in- und ausländischen Gläubigern rücksichtlich der Behandlung ihrer Rechte gemacht werden.

Artikel 21.

Dinglicher Gerichtsstand.

Alle Realklagen, desgleichen alle possessorischen Rechtsmittel, wie auch die sogenannten actiones in rem scriptae müssen, dafern sie eine unbewegliche Sache betreffen, vor dem Gericht, in dessen Bezirk sich die Sache befindet, — können aber, wenn der Gegenstand beweglich ist, auch vor dem persönlichen Gerichtsstande des Beklagten erhoben werden, — vorbehältlich dessen, was auf den Fall des Konkurses bestimmt ist.

In Betreff der hypothekarischen Klage wird von den kontrahirenden Staaten gegenseitig anerkannt, daß der Klageantrag, auch wenn er nicht auf Einräumung des Besitzes der als Hypothek haftenden Sache, sondern auf Befriedigung aus derselben gerichtet ist, den Erfordernissen der hypothekarischen Klage entspricht.

Artikel 22.

In dem Gerichtsstande der Sache können keine blos (rein) persönlichen Klagen angestellt werden.

Artikel 23.

Eine Ausnahme von dieser Regel findet jedoch statt, wenn gegen den Besitzer unbeweglicher Güter eine solche persönliche Klage angestellt wird, welche

senta, ustawy Państwa, do którego należy, stanowią; jeżeli chodzi o formę jakiego działania prawnego, ustawy Państwa, gdzie czynność przedsięwziętą została; (Art. 32.); przy wszystkich innych prócz wymienionych przypadków ustawy Państwa, gdzie pretensya wynikła. Co do porządku osobistych pretensyi i ich stosunku do praw rzeczowych stanowią istnące w miejscu sądu konkursowego ustawy. Nigdzie zaś nie wolno, różnicy czynić między wierzycielami krajowymi i zagranicznymi, co się tyczy ustanowienia ich praw.

Artykuł 21.

Forum rzeczowe.

Wszelkie skargi realne, podobnież wszelkie sprawy posesoryine, niemniéj tak nazwane actiones in rem scriptae, powinny, skoro się tyczą rzeczy nieruchoméj, od sądu, w którego obwodzie rzecz się znajduje,— mogą zaś, skoro przedmiot jest ruchomy, także do osobistego forum oskarzonego być wnoszone, — ze zastrzeżeniem tego, co na przypadek konkursu przepisano.

Co do skargi hipotecznéj, obustronne Państwa kontraktujące uznają, iż wniosek skargi, chociaż nie jest wymierzonym na nadanie posesyi odpowiadającéj jako hipoteka rzeczy, lecz na zaspokojenie z takowéj, wymaganiom skargi hipotecznéj odpowiada.

Artykuł 22.

We forum realném nie mogą żadne ściśle osobiste skargi być wnoszone.

Artykuł 23.

Ma atoli miejsce wyjątek od tego prawidła, gdy przeciw posiedzicielowi dóbr nieruchomych zachodzi osobista skarga, wynikająca

aus dem Besitze des Grundstücks oder aus Handlungen fließt, die er in der Eigenschaft als Gutsbesitzer vorgenommen hat. Wenn daher ein solcher Gutsbesitzer

1) die mit seinem Pachter oder Verwalter eingegangenen Verbindlichkeiten zu erfüllen, oder

2) die zum Besten des Grundstückes geleisteten Vorschüsse oder gelieferten Materialien und Arbeiten zu vergüten sich weigert, oder

3) seine Nachbarn im Besitze stört,

4) sich eines auf das benachbarte Grundstück ihm zustehenden Rechts berühmt, oder

5) wenn er das Grundstück ganz oder zum Theil veräußert und den Kontrakt nicht erfüllt oder die schuldige Gewähr nicht leistet,

so muß derselbe in allen diesen Fällen bei dem Gerichtsstande der Sache Recht nehmen, wenn sein Gegner ihn in seinem persönlichen Gerichtsstande nicht belangen will.

Artikel 24.

Ebenso begründet ausnahmsweise auch der Besitz eines Lehngutes oder die gesammte Hand daran, zugleich einen persönlichen Gerichtsstand.

Artikel 25.

Erbschaftsklagen.

Erbschaftsklagen werden da, wo die Erbschaft sich befindet, erhoben und zwar dergestalt, daß, wenn die Erbstücke zum Theil in dem einen, zum Theil in dem anderen Staatsgebiete sich befinden, der Kläger seine Klage zu theilen verbunden ist, ohne Rücksicht, wo der größte Theil der Erbschaftssachen sich befinden mag.

Doch werden alle beweglichen Erbschaftsstücke angesehen, als befänden sie sich an dem Wohnorte des Erblassers. Aktiv-Forderungen werden ohne

z posiadania gruntu lub z czynów, które on we własności jako posiadacz gruntu przedsięwziął. Gdy więc takowy posiedziciel dóbr

1) wzbrania się dopełnić przyjętych względem swego dzierzawcy lub zarządzcy obowiązków, lub

2) wynagrodzić poczynione na rzecz gruntu policzenia lub dostawione materyały i roboty, albo

3) narusza swych sąsiadów w posiadaniu,

4) chełpi się ze służącego mu prawa do sąsiedniego gruntu, lub

5) gdy grunt cały lub część onego sprzedaje a kontraktu nie dopełnia lub winnéj rękojmi nie uiszcza,

wówczas winien tenże rozprawiać się we wszystkich tych przypadkach in foro rei, skoro przeciwnik jego nie chce go w osobistém jego forum zapozwać.

Artykuł 24.

Równe posiadanie dóbr lennych lub wspólnego względem nich prawa lennego sposobem wyjątku uzasadnia zarazem forum osobiste.

Artykuł 25.

Skargi spadkowe.

Skargi spadkowe zanoszą się tam, gdzie się spadek znajduje, i w prawdzie tak, że skoro szczegóły spadku znajdują się po części w jedném, po części w drugiém Państwie, powód winien swą skargę dzielić, bez względu na to, gdziekolwiek się największa część spadku znajduje.

Wszakże wszelkie szczegóły spadku uważane będą, jakoby się w miejscu zamieszkania spadkodawcy znajdowały. Pretensye czynne

Unterschied, ob sie hypothekarisch sind oder nicht, den beweglichen Sachen beigezählt.

bez różnicy, czy są hipoteczne lub nie, przyliczają się do rzeczy ruchomych.

Artikel 26.

Gerichtsstand des Arrests.

Ein Arrest darf in dem einen Staate und nach den Gesetzen desselben gegen den Bürger des anderen Staates ausgebracht und verfügt werden, unter der Bedingung jedoch, daß entweder auch die Hauptsache dorthin gehöre, oder daß sich eine wirkliche gegenwärtige Gefahr auf Seiten des Gläubigers nachweisen lasse. Ist in dem Staate, in welchem der Arrest verhangen worden, ein Gerichtsstand für die Hauptsache nicht begründet, so ist diese, nach vorläufiger Regulirung des Arrestes, an den zuständigen Richter des anderen Staates zu verweisen. Was dieser rechtskräftig erkennt, unterliegt der allgemeinen Bestimmung im Art. 2.

Artykuł 26.

Forum aresztu.

Areszt może być w jedném Państwie i podług ustaw onegoż, przeciw obywatelowi drugiego Państwa wniesionym i rozporządzonym, pod tym atoli warunkiem, że albo i główna sprawa tamże należy, lub że istotne obecne niebezpieczeństwo na stronie wierzyciela udowodnioném być może. Jeżeli w Państwie, w którém areszt podniesiony, nie jest uzasadnione forum dla głównéj sprawy, wtedy ta po tymczasowém uregulowaniu aresztu, ma być odesłaną do właściwego sędziego drugiego Państwa. Co ten prawomocnie zawyrokuje, podlega ogólnemu przepisowi w Artykule 2.

Artikel 27.

Gerichtsstand des Kontraktes.

Der Gerichtsstand des Kontraktes, vor welchem ebensowohl auf Erfüllung, als wie Aufhebung des Kontraktes geklagt werden kann, findet nur dann seine Anwendung, wenn der Kontrahent zur Zeit der Ladung in dem Gerichtsbezirk sich anwesend befindet, in welchem der Kontrakt geschlossen worden ist, oder in Erfüllung gehen soll.

Dieses ist besonders auf die auf öffentlichen Märkten geschlossenen Kontrakte, auf Viehhändel und dergleichen anwendbar.

Artykuł 27.

Forum kontraktu.

Forum kontraktu, gdzie tak o dopełnienie jako też o zniesienie kontraktu skarzyć można, wtenczas tylko znajduje zastósowanie, gdy kontrahent podczas zapozwania znajduje się obecnym w obwodzie sądowym, w którym kontrakt został zawartym, lub ma być dopełnionym.

To stosuje się szczególnie do zawartych na publicznych targach kontraktów, na handel bydła i t. p.

Artikel 28.

Gerichtsstand in Wechselsachen.

Der Gerichtsstand in Wechselsachen wird durch die in den beiden kontrahirenden Staaten bestehenden resp. gesetzlichen Vorschriften bestimmt.

Aus dem ergangenen Erkenntnisse soll selbst die Personal-Exekution gegen den Schuldner bei den Gerichten des anderen Staates vollstreckt werden.

Artykuł 28.

Forum w sprawach wexlowych.

Forum w sprawach wexlowych stanowią w obuch kontraktujących Państwach istnące resp. prawomocne przepisy.

Z wyroku zapadłego nawet exekucya personalna przeciwko dłużnikowi u sądów drugiego Państwa ma być wykonaną.

Artikel 29.

Gerichtsstand geführter Verwaltung.

Bei dem Gerichtsstande, unter welchem Jemand fremdes Gut oder Vermögen bewirthschaftet oder verwaltet hat, muß er auch auf die aus einer solchen Administration angestellten Klagen sich einlassen, es müßte denn die Administration bereits völlig beendigt und der Verwalter über die gelegte Rechnung quittirt sein. Wenn daher ein aus der quittirten Rechnung verbliebener Rückstand gefordert, oder eine ertheilte Quittung angefochten wird, so kann dieses nicht bei dem vormaligen Gerichtsstande der geführten Verwaltung geschehen.

Artikel 30.

Ueber Intervention.

Jede echte Intervention, die nicht eine besonders zu behandelnde Rechtssache in einen schon anhängigen Prozeß einmischt, sie sei prinzipal, oder accessorisch, betreffe den Kläger oder Beklagten, sei nach vorgängiger Streitankündigung oder ohne dieselbe geschehen, begründet gegen den ausländischen Intervenienten die Gerichtsbarkeit des Staates, in welchem der Hauptprozeß geführt wird.

Artikel 31.

Wirkung der Rechtshängigkeit.

Sobald vor irgend einem in den bisherigen Artikeln bestimmten Gerichtsstande eine Sache rechtshängig gemacht ist, so ist der Streit daselbst zu beendigen, ohne daß die Rechtshängigkeit durch Veränderung des Wohnsitzes oder Aufenthaltes des Beklagten gestört oder aufgehoben werden könnte.

Die Rechtshängigkeit einzelner Klagsachen wird durch Insinuation der Ladung zur Einlassung auf die Klage für begründet erkannt.

Artykuł 29.

Forum prowadzonéj administracyi.

W tém forum, pod którém kto gospodarował lub zarządzał obcemi dobrami lub majątkiem, winien tenże wdawać się także w skargi z takowego zarządu wynikające: chybaby zarząd zupełnie już był ukończonym i zarządziciel ze złożonego rachunku pokwitowanym. Gdy więc pozostała z pokwitowanego rachunku zaległość jest żądaną, lub legalność udzielonego kwitu sprawy jest przedmiotem, wówczas to nie może mieć miejsca w przeszłém forum prowadzonéj administracyi.

Artykuł 30.

O interwencyi.

Każda istotna interwencya, która osobno traktować się mający przedmiot prawny nie obejmuje w toczącym się już procesie, niechaj ona będzie pryncypalną lub akcesoryiną, tyczy się powoda lub oskarżonego, niechaj nastąpiła po uprzedniém zawiadomieniu o sporze zachodzącym lub bez tegoż, upoważnia przeciw zagranicznemu interwenientowi jurysdykcyą Państwa, w którém główny proces jest prowadzonym.

Artykuł 31.

Skutek lityspendencyi.

Skoro przed którém w dotychczasowych artykułach oznaczoném forum sprawa została rozpoczętą, nańenczas należy spór tamże ukończyć, tak, iż tryb lityspendencyi przez zmianę zamieszkania lub pobytu oskarżonego przeszkodzonym lub zniesionym być nie może.

Lityspendencyą pojedynczych spraw przez insynuacyą zapozwu do wdania się na skargę za uzasadnioną uważać należy.

2. In Hinsicht der Gerichtsbarkeit in nicht streitigen Rechtssachen.

Artikel 32.

Alle Rechtsgeschäfte unter Lebenden und auf den Todesfall werden, was die Gültigkeit derselben rücksichtlich ihrer Form betrifft, nach den Gesetzen des Ortes beurtheilt, wo sie eingegangen sind.

Wenn nach der Verfassung des einen oder des anderen Staates die Gültigkeit einer Handlung allein von der Aufnahme vor einer bestimmten Behörde in demselben abhängt, so hat es auch hierbei sein Verbleiben.

Verträge, welche die Begründung eines dinglichen Rechtes auf unbewegliche Sachen zum Zweck haben, richten sich lediglich nach den Gesetzen des Ortes, wo die Sachen liegen.

Artikel 33.

Die Bestellung der Personal-Vormundschaft für Minderjährige oder ihnen gleich zu achtende Personen gehört vor die Gerichte, wo der Pflegebefohlene seinen Wohnsitz hat, oder, bei mangelndem Wohnsitze, wo er sich aufhält, und bei doppeltem Wohnsitze (Art. 10.) ist das prävenirende Gericht kompetent. In Absicht der zu dem Vermögen der Pflegebefohlenen gehörigen Immobilien, welche unter der anderen Landeshoheit liegen, steht der jenseitigen Gerichtsbehörde frei, wegen dieser besondere Vormünder zu bestellen oder den auswärtigen Personal-Vormund ebenfalls zu bestätigen, welcher Letztere jedoch bei den auf das Grundstück sich beziehenden Geschäften die am Orte des gelegenen Grundstückes geltenden gesetzlichen Vorschriften zu befolgen hat. Im ersteren Falle sind die Gerichte der Hauptvormundschaft gehalten, der Behörde, welche wegen der Grundstücke besondere

2. Co do sądownictwa w sprawach niespornych.

Artykuł 32.

Wszelkie czynności prawne między żyjącymi i na przypadek śmierci, rozpoznają się, co do ważności pod względem ich formy, według ustaw miejsca, w którém były zawarte.

Jeżeli podług urządzeń jednego lub drugiego Państwa ważność czynności jedynie od przyjęcia przed oznaczoną władzą w témże zależy, ma się również przytém pozostać.

Umowy mające za cel uzasadnienie jakiego prawa rzeczowego do rzeczy nieruchomych, regulują się jedynie według ustaw miejsca, w którém rzeczy są położone.

Artykuł 33.

Ustanowienie osobistéj opieki dla nieletnich albo im zarówno uważanych osób należy do sądów, gdzie wychowaniec ma swoje pomieszkanie albo w braku pomieszkania miejsce pobytu, a przy podwójném pomieszkaniu (Artykuł 10.) sąd prewencyi jest kompetentnym. Co do nieruchomości należących do majątku wychowańców, które w drugiém Państwie są położone, wolno tamtejszéj władzy sądowéj względem takowych z osobna opiekunów mianować, albo zagranicznego opiekuna osobistego również potwierdzić, który jednakowoż przy czynnościach gruntu się dotyczących do prawnych przepisów w miejscu położonego gruntu się ma zastósować. W pierwszym razie sądy głównéj opieki są obowiązane, władzy, która względem gruntów osobnych mianowała opiekunów, potrzebne z akt doniesienia na żądanie

Vormünder bestellt hat, aus den Akten die nöthigen Nachrichten auf Erfordern mitzutheilen; auch haben die beiderseitigen Gerichte wegen Verwendung der Einkünfte aus den Gütern, soweit solche zum Unterhalte und der Erziehung oder dem sonstigen Fortkommen der Pflegebefohlenen erforderlich sind, sich mit einander zu vernehmen, und in dessen Verfolg das Nöthige zu verabreichen. Erwirbt der Pflegebefohlene später in dem anderen Staate einen Wohnsitz im landesgesetzlichen Sinne, so kann die (Personal- oder Haupt-) Vormundschaft an das Gericht seines neuen Wohnsitzes zwar übergehen, jedoch nur auf Antrag des Vormundes und mit Zustimmung der beiderseitigen obervormundschaftlichen Behörden.

Die Beendigung der (Personal-) Vormundschaft richtet sich nach den Gesetzen des Landes, unter dessen Gerichten sie steht.

Mit der Vormundschaft über die Person erreicht auch die rücksichtlich des im Gebiete des anderen Staates belegenen Immobilar-Vermögens eingeleitete Vormundschaft ihre Endschaft, selbst dann, wenn der Pflegebefohlene nach den Gesetzen dieses Staates noch nicht zu dem Alter der Volljährigkeit gelangt sein sollte.

3. Rücksichtlich der Strafgerichtsbarkeit.

Artikel 34.

Auslieferung der Verbrecher.

Die Uebertreter von Strafgesetzen werden, soweit nicht die nachfolgenden Artikel Ausnahmen bestimmen, von dem Staate, welchem sie angehören, nicht ausgeliefert, sondern können nur in dem Letzteren wegen der in dem anderen Staate begangenen Verbrechen, Vergehen oder Uebertretungen, wenn sie auch nach den Gesetzen des Staates, dem sie angehören, strafbar sind, zur Untersuchung gezogen und bestraft werden. Daher findet auch ein Kontumazial-Verfahren des anderen Staates gegen sie nicht statt.

udzielić; również obustronne sądy względem obrócenia dochodów z dóbr o ile takowe do utrzymania i wychowania albo innego wykształcenia wychowańców są potrzebne, pomiędzy sobą porozumieć się mają i wskutek tego to co potrzeba przekazać. Jeżeli wychowaniec później w drugiém Państwie pomieszkanie w pojęciu praw krajowych nabył, natenczas opieka (osobista albo główna) do sądu swego nowego pomieszkania przechodzić może, jednakowoż tylko na wniosek opiekuna i z przyzwoleniem obustronnych władz opiekuńczych.

Ukończenie (osobistéj) opieki zastósuje się do praw kraju, pod którego sądami się znajduje.

Z opieką osobistą zakończy się również opieka zaprowadzona co do położonego w innem Państwie majątku nieruchomego, nawet natenczas, gdyby wychowaniec według praw tegoż Państwa jeszcze nie doszedł wieku pełnoletniego.

3. Co do sądownictwa karnego.

Artykuł 34.

Wydawanie zbrodniarzy.

Przestępcy ustaw karnych nie będą, o ile następne artykuły wyjątków nie stanowią, przez Państwo, do którego należą, wydawani, lecz w temże ostatniém za popełnione w drugiém Państwie zbrodnie, występki i przewinienia, chociażby również według ustaw Państwa, do którego należą, karogodnemi były, do indagacyi pociągnięci i ukarani być mogą. A zatém też postępowanie zaoczne drugiego Państwa przeciw nim nie ma miejsca.

Hinsichtlich der Forst- und Jagdfrevel in den Grenzwaldungen bewendet es bei der zu deren Verhütung und Bestrafung unter dem heutigen Tage abgeschlossenen besonderen Uebereinkunft.

Artikel 35.

Vollstreckung der Straferkenntnisse.

Wenn ein Unterthan des einen Staates in dem Gebiete des anderen sich eines Verbrechens oder Vergehens oder einer Uebertretung schuldig gemacht hat und daselbst ergriffen und zur Untersuchung gezogen worden ist, so wird, wenn der Angeschuldigte gegen juratorische Kaution oder Handgelöbniß entlassen worden ist und sich in seinen Heimathsstaat zurückbegeben hat, von dem ordentlichen Richter desselben das Erkenntniß des ausländischen Gerichtes, nach vorgängiger Requisition und Mittheilung des Urtheils, sowohl an der Person als an den in dem Staatsgebiete befindlichen Gütern des Verurtheilten vollzogen, vorausgesetzt, daß die Handlung, wegen deren die Strafe erkannt worden ist, auch nach den Gesetzen des requirirten Staates mit Strafe bedroht und nicht zugleich blos gegen polizei- oder finanzgesetzliche Vorschriften gerichtet ist, ingleichen unbeschadet des dem requirirten Staate zuständigen Strafverwandlungs- oder Begnadigungsrechtes. Ein Gleiches findet im Fall der Flucht eines Angeschuldigten nach der Verurtheilnng oder während der Strafverbüßung statt.

Hat sich der Anschuldigte aber vor der Verurtheilung der Untersuchung durch die Flucht entzogen, so soll es dem untersuchenden Gerichte nur freistehen, unter Mittheilung der Akten auf Fortsetzung der Untersuchung und Bestrafung des Angeschuldigten, sowie auf Einbringung der aufgelaufenen Unkosten aus dem Vermögen desselben anzutragen, und muß diesem Antrage, wiederum unter der Voraussetzung, daß die Handlung, wegen deren die Untersuchung eingeleitet war, auch nach den Gesetzen des requirirten Staates mit Strafe bedroht und nicht zugleich blos gegen polizei- oder

Co do kontrawencyi leśnych i łowieckich w lasach granicznych pozostawia się przy szczególnéj umowie zawartéj celem zapobieżenia i ukarania takowych.

Artykuł 35.

Wykonanie wyroków karnych.

Skoro poddany jednego Państwa w drugiém Państwie zbrodnię albo przestępstwo albo przewinienie popełnił i tamże został schwytanym i osądzonym, natenczas, jeżeli obwiniony za kaucyą juramenti albo daniem ręki zamiast przysięgi na wolność wypuszczonym został i do Państwa rodzinnego powrócił, od właściwego sędziego wyrok zagranicznego sądu po uprzedniéj rekwizycyi i udzieleniu wyroku tak na osobie, jako też na znajdującym się wPaństwie majątku skazanego wykonanym będzie, przyczém się rozumi, iż czyn, z powodu którego kara została zawyrokowaną, także według ustaw rekwirowanego Państwa karą jest zagrożoną i nie tylko zarazem przeciwko policyinym i finansowym przepisom prawa jest wymierzonym, również bez uszczerbku służącego rekwirującemu Państwu prawa zmienienia kary albo ułaskawienia. Toż samo ma miejsce, jeżeli obwiniony po skazaniu albo podczas wycierpienia kary ucieczką się oddali.

Jeżeli zaś obwiniony przed wyrokiem od indagacyi ucieczką się usunął, natenczas sądowi śledczemu tylko wolno za udzieleniem akt o dalsze prowadzenie śledztwa i ukaranie obwinionego jako też o ściągnienie wynikłych kosztów z majątku takowego wniosek uczynić i temuż wnioskowi rekwirowane Państwo odpowiadać musi, przyczém się znów rozumi, iż czyn, za któren indagacya została wytoczoną, również według praw rekwirowanego Państwa karą jest zagrożonym i nietylko zarazem przeciwko policyinym albo finansowym przepisom

finanzgesetzliche Vorschriften gerichtet ist, von dem requirirten Staate entsprochen werden. In Fällen, wo der Verurtheilte nicht vermögend ist, die Kosten der Strafvollstreckung zu tragen, hat das requirirende Gericht solche, in Gemäßheit der Bestimmung des Artikel 44., zu ersetzen.

Artikel 36.

Bedingt zu verstattende Selbststellung.

Hat der Unterthan des einen Staates Strafgesetze des anderen Staates durch solche Handlungen verletzt, welche in dem Staate, dem er angehört, gar nicht mit Strafe bedroht sind, z. B. durch Uebertretung eigenthümlicher Abgaben-Gesetze, Polizei-Vorschriften und dergleichen, und welche demnach auch von diesem Staate nicht bestraft werden können, so soll auf vorgängige Requisition zwar nicht zwangsweise der Unterthan vor das Gericht des anderen Staates gestellt, demselben aber sich selbst zu stellen verstattet werden, damit er sich gegen die Anschuldigungen vertheidigen und gegen das in solchem Falle zulässige Kontumazial-Verfahren wahren könne.

Doch soll, wenn bei Uebertretung eines Abgaben-Gesetzes des einen Staates dem Unterthanen des anderen Staates Waaren in Beschlag genommen worden sind, die Verurtheilung, sei es im Wege des Kontumazial-Verfahrens oder sonst nur insofern eintreten, als sie sich auf die in Beschlag genommenen Gegenstände beschränkt. In Ansehung der Kontravention gegen Zollgesetze bewendet es bei dem unter den resp. Vereinsstaaten abgeschlossenen Zollkartell.

Artikel 37.

Der zuständige Strafrichter darf auch, soweit die Gesetze seines Landes es gestatten, über die aus dem Verbrechen entsprungenen Privatansprüche mit erkennen, wenn darauf von dem Beschädigten angetragen worden ist.

prawnym jest wymierzonym. W przypadkach, gdzie skazany jest w niemożności do zapłacenia kosztów za wykonanie kary, rekwirujący sąd takowe zwrócić powinien stósownie do postanowienia Art. 44.

Artykuł 36.

Warunkowo dozwolić się mające stawienie się dobrowolne.

Jeżeli poddany jednego Państwa przestąpił ustawy karne drugiego przez takie czyny, które w Państwie, do którego on należy, żadnéj nie podlegają karze, np. przez przestąpienie właściwych obcemu krajowi ustaw podatkowych, przepisów policyinych i t. p., a które też przez Państwo to nie mogą być karane, wówczas za poprzednią rekwizycyą nie ma być wprawdzie poddany przed sąd drugiego Państwa stawionym, ma mu jednak być dozwoloném stawić się dobrowolnie, ażeby się mógł przeciw obwinieniom bronić i przeciw dozwolonemu w takim razie postępowaniu zaocznemu zabezpieczyć.

Jednakowoż, jeżeli przy przekroczeniu przeciwko ustawie podatkowéj jednego Państwa poddanym drugiego Państwa towary w drodze aresztu zabrane zostały, skazanie, bądź to przez postępowanie zaoczne albo w inny sposób tylko tak dalece ma nastąpić, o ile się na przedmioty aresztem położone ogranicza. Co do kontrawencyi przeciwko ustawom celnym, pozostawia się przy zawartym pomiędzy resp. Państwami związkowemi kartelu celnym.

Artykuł 37.

Właściwy sędzia karny może także razem zawyrokować i względem wynikłych ze zbrodni prywatnych pretensyi, skoro uszkodzony domagał się tego.

Artikel 38.

Auslieferung der Geflüchteten.

Unterthanen des einen Staates, welche wegen Verbrechen, Vergehen oder Uebertretungen ihr Vaterland verlassen nnd in den anderen Staat sich geflüchtet haben, ohne daselbst zu Unterthanen aufgenommen worden zu sein, werden nach vorgängiger Requisition gegen Erstattung der Kosten ausgeliefert.

Artikel 39.

Auslieferung der Ausländer.

Solche eines Verbrechens, Vergehens oder einer Uebertretung verdächtige Individuen, welche weder des einen noch des anderen Staates Unterthanen sind, werden, wenn sie Strafgesetze des einen der beiden Staaten verletzt zu haben beschuldigt sind, demjenigen Staate, in welchem die strafbare Handlung verübt wurde, auf vorgängige Requisition gegen Erstattung der Kosten ausgeliefert. Es bleibt jedoch dem requirirten Staate überlassen, ob er dem Auslieferungs-Antrage Folge geben wolle, bevor er die Regierung des dritten Staates, welchem der Angeschuldigte angehört, von dem Antrage in Kenntniß gesetzt und deren Erklärung erhalten habe, ob sie den Angeschuldigten zur eigenen Bestrafung reklamiren wolle.

Artikel 40.

Verbindlichkeit zur Annahme der Auslieferung.

In denselben Fällen, wo der eine Staat berechtigt ist, die Auslieferuug eines Beschuldigten zu fordern, ist er auch verbunden, die ihm von dem anderen Staate angebotene Auslieferung anzunehmen.

Artikel 41.

Stellung der Zeugen.

In Kriminal-Fällen, wo die persönliche Gegenwart der Zeugen an dem Orte der Untersuchung nothwendig ist, soll die Stellung der Unterthanen des einen Staates vor das Untersuchungsgericht

Artykuł 38.

Wydawanie zbiegłych.

Poddani jednego Państwa, którzy dla zbrodni lub innych wykroczeń ojczyznę swą opuścili i do drugiego uśli kraju, nie będąc tam za obywateli przyjętymi, wydani będą po uprzedniéj rekwizycyi za zwróceniem kosztów

Artykuł 39.

Wydawanie cudzoziemców.

Podejrzane o zbrodnię lub przestępstwo jakie osoby, które ani jednego ani drugiego Państwa nie są poddanymi, będąc obwinionemi o przestąpienie ustaw karnych któregokolwiek kraju, zostaną temu krajowi, w którym przestępstwo popełnione zostało, na poprzednią rekwizycyą wydane za zwrotem kosztów. Pozostawia się jednakowoż rekwirowanemu Państwu, czyli wnioskowi o wydanie zadosyć chce uczynić, nim Rząd trzeciego Państwa, do którego obwiniony należy, o wniosku zawiadomiło i tegoż oświadczenie otrzymało, czy obwiniony celem właściwego ukarania ma być reklamowanym.

Artykuł 40.

Obowiązek przyjęcia wydania.

W tych samych przypadkach, w których jedno Państwo mocném jest żądać wydania obwinionego, jest oraz obowiązaném przyjąć ofiarowane mu przez drugie Państwo wydanie.

Artykuł 41.

Przystawianie świadków.

W sprawach kryminalnych, w których potrzebną jest osobista przytomność świadków w miejscu badania, dostawienie poddanych jednego Państwa dla złożenia świadectwa, kon-

des anderen zur Ablegung des Zeugnisses, zur Konfrontation oder Rekognition, gegen vollständige Vergütung der Reisekosten und der Versäumniß, nie verweigert werden.

frontacyi lub rekognicyi, nie ma być nigdy odmówionëm za zupełnëm wynagrodzeniem kosztów podróży i zmudy.

Artikel 42.

Da nunmehr die Fälle genau bestimmt sind, in welchen die Auslieferung der Angeschuldigten oder Gestellung der Zeugen gegenseitig nicht verweigert werden soll, so hat im einzelnen Falle die Behörde, welcher sie obliegt, weder vorgängige reversales de observando reciproco zu erfordern, noch, dafern sie nur eine Provinzial-Behörde ist, in der Regel erst die besondere Genehmigung der ihr vorgesetzten Ministerial-Behörde einzuholen, es sei denn, daß im einzelnen Falle die Anwendung des Abkommens noch Zweifel zuließe, oder sonst ganz eigenthümliche Bedenken hervorträten. Unter-Behörden bleiben aber unter allen Umständen verpflichtet, keinen Menschen außer Landes verabfolgen zu lassen, bevor sie nicht zu dieser Auslieferung die Autorisation der ihnen unmittelbar vorgesetzten Behörde eingeholt haben.

Artykuł 42.

Gdy tedy oznaczone są ściśle przypadki, w których wydanie obwinionych lub dostawienie świadków obustronnie odmówionëm być nie może, zaczém w szczególnym przypadku władza, która do tego jest obowiązaną, nie ma ani żądać uprzedniego zaręczenia na piśmie wzajemności, ani, jeżeli jest tylko władzą prowincyalną, poszukiwać wprzód wyraźnego zatwierdzenia przełożonéj jéj władzy Ministeryalnéj, chybaby w pojedynczym przypadku wykonanie konwencyi zostawiało jeszcze jaką wątpliwość, lub okazały się przeszkodne temu okoliczności szczególnego rodzaju. Niższe władze zaś obowiązane są, ażeby pod żadnym warunkiem nikogo z kraju nie wydawać, jak tylko za upoważnieniem przełożonéj im bezpośrednio władzy.

Artikel 43.

Kosten.

Gerichtliche und außergerichtliche Prozeß- und Untersuchungs-Kosten, welche von dem kompetenten Gerichte des einen Staates nach den dort geltenden Vorschriften festgesetzt und ausdrücklich für beitreibungsfähig erklärt worden sind, sollen auf Verlangen dieses Gerichtes auch in dem anderen Staate von dem daselbst sich aufhaltenden Schuldner ohne weiteres exekutivisch eingezogen werden. Die den gerichtlichen Anwälten an ihre Mandanten zustehenden Forderungen an Gebühren und Auslagen können indeß in Preußen gegen die dort wohnenden Mandanten nur im Wege des Mandats-Prozesses nach §. 1. der Verordnung vom 1. Juni 1833. geltend und beitreibungsfähig gemacht werden; es ist jedoch auf die Requisition des jenseitigen Prozeß-Gerichtes das gesetzliche Verfahren von dem kompetenten Gerichte einzu-

Artykuł 43.

Koszta.

Sądowe i zasądowe koszta procesowe i indagacyine, które od kompetentnego sądu jednego Państwa według tamże istnących przepisów i wyraźnie za exekutywne uznane zostały, na żądanie tegoż sądu również w drugiém Państwie od dłużnika tamże przebywającego niezwłocznie exekutywnie ściągnięte być mają. Pretensye sądowym obrońcom od ich mandantów się należące, co do należytości i wydatków, jednakowoż w Prusach przeciwko tam mieszkającym mandantom tylko w drodze procesu mandatowego według §. 1. ustawy z dnia 1. Czerwca 1833. dochodzone i do exekucyi stawione być mogą; na rekwizycye jednakowoż tamtejszego sędziego procesowego prawne postępowanie od sądu kompetentnego się wytoczy i zagranicznemu obrońcy prawnemu

leiten und dem auswärtigen Rechtsanwalte Behufs der kostenfreien Betreibung der Sache ein Assistent von Amtswegen zu bestellen.

Artikel 44.

In allen Civil- und Kriminal-Rechtssachen, in welchen die Bezahlung der Unkosten dazu unvermögenden Personen obliegt, haben die Behörden des einen Staates die Requisitionen der Behörden des anderen sportel- und stempelfrei zu expediren und nur die baaren Auslagen und die unter diese zu rechnenden, für Lokaltermine anzusetzenden Gebühren zu liquidiren.

Artikel 45.

Den vor einem auswärtigen Gerichte abzuhörenden Zeugen und anderen Personen sollen die Reise- und Zehrungskosten nebst der wegen ihrer Versäumniß ihnen gebührenden Vergütung, nach der von dem requirirten Gerichte geschehenen taxmäßigen Verzeichnug bei erfolgter wirklicher Sistirung von dem requirirenden Gerichte sofort verabreicht werden.

Artikel 46.

Zur Enscheidung der Frage, ob die Person, welcher die Bezahlung der Unkosten in Civil- oder Kriminalsachen obliegt, hinreichendes Vermögen dazu besitzt, soll nur das Zeugniß derjenigen Gerichtsstelle erfordert werden, unter welcher diese Person ihren wesentlichen Wohnsitz hat.

Sollte dieselbe ihren Wohnsitz in einem dritten Staate haben und die Beitreibung der Kosten dort mit Schwierigkeiten verbunden sein, so wird es angesehen, als ob sie kein hinreichendes eigenes Vermögen besitze. Ist in Kriminalfällen ein Angeschuldigter zwar vermögend, die Kosten zu entrichten, jedoch in dem gesprochenen Erkenntnisse dazu nicht verurtheilt worden, so ist dieser Fall dem des Unvermögens ebenfalls gleich zu setzen.

celem wolnego od kosztów prowadzenia sprawy asystent z urzędu dodanym będzie.

Artykuł 44.

We wszystkich cywilnych i kryminalnych sprawach, w których do zapłacenia kosztów w niemożności znajdujące się osoby są skazane, władze jednego Państwa rekwizycye władz drugiego bez szportli i stemplu expedyować i tylko gotowe wydatki i tymże podobne należytości za termina lokalne likwidować mają.

Artykuł 45.

Świadkom i innym osobom od zagranicznego sądu słuchanym koszta podróży i strawne wraz z wynagrodzeniem za zmudę po stósownem do taxy zapisaniu ze strony rekwirującego sądu przy istotnem systowaniu od rekwirującego sądu natychmiast wypłacane być mają.

Artykuł 46.

Celem ustanowienia kwestyi, czyli osoba, która do zapłacenia kosztów w sprawach cywilnych albo kryminalnych jest obowiązaną wystarczający na to majątek posiada, tylko świadectwo tegoż sądu ma być zażądanem, pod którym osoba ta swoje właściwe ma zamieszkanie.

Gdyby takowa zamieszkanie miała w trzeciem Państwie i ściągnienie kosztów tamże z trudnościami połączonem było, natenczas się ma uważać, że nie posiada żadnego własnego majątku wystarczającego. Jeżeli w przypadkach kryminalnych obwiniony, lubo jest w możności do zapłacenia kosztów, ale we wyroku do tego nie skazanym, natenczas przypadek ten również niemożności zarównym się uważa.

Artikel 47.

Sämmtliche vorstehende Bestimmungen gelten nicht in Beziehung auf den Bezirk des Appellation-Gerichtshofes zu Köln. Rücksichtlich dessen hat es bei der Verordnung vom 2. Mai 1823. sein Bewenden.

Artikel 48.

Die Dauer dieser Uebereinkunft wird zunächst auf zwölf Jahre, vom 1. Mai d. J. an gerechnet, festgesetzt. Vom 1. Mai 1863. an steht jedem Theile die Kündigung offen, mit der Wirkung, daß mit Ablauf des nächsten Kalenderjahres nach demjenigen, in welchem die Kündigung erfolgt, die Uebereinkunft erlischt.

Gegenwärtige im Namen Sr. Majestät des Königs von Preußen und Sr. Königlichen Hoheit des Großherzogs von Sachsen-Weimar und Eisenach zweimal gleichlautend ausgefertigte Erklärung soll, nach erfolgter gegenseitiger Auswechselung, Kraft und Wirksamkeit in den beiderseitigen Landen haben und öffentlich bekannt gemacht werden.

Berlin, den 23. März 1852.

Königlich Preußisches Ministerium der auswärtigen Angelegenheiten.

(L. S.) von Manteuffel.

Artykuł 47.

Wszystkie powyższe postanowienia nie mają ważności, co się tyczy obwodu sądu apelacyinego w Kolonii. Względem takowego pozostawia się przy ustawie z dnia 2. Maja 1823.

Artykuł 48.

Trwanie téj konwencyi ustanawia się tymczasem na lat dwanaście, rachując od 1. Maja r. b. Od pierwszego Maja 1863. wolno każdéj stronie wypowiedzieć tę konwencyą z tym skutkiem, iż takowa z upłynieniem najbliższego roku kalendarzowego po tym roku, w którym wypowiedzenie nastąpiło, ważność traci.

Niniejsze w imieniu Najjaśniejszego Króla Pruskiego i Jego Królewiczowskiéj Mci Wielkiego Xiążęcia Sasko-Weimarskiego i Eisenachskiego w dwóch równobrzmiących exemplarzach wygotowane oświadczenie ma, po nastąpionéj zobopólnéj wymianie, mieć moc i skutek w obustronnych krajach i być publicznie ogłoszoném.

Berlin, dnia 23. Marca 1852.

Królewskie Pruskie Ministeryum spraw zagranicznych.

(L. S.) Manteuffel.

Vorstehende
eine übereinsti

Vorstehende Erklärung wird, nachdem sie gegen eine übereinstimmende Erklärung des Großherzoglich Sachsen-Weimarschen Staats-Ministeriums vom 29. März d. J. ausgewechselt worden ist, hierdurch zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Berlin, den 25. April 1852.

Der Minister-Präsident, Minister der auswärtigen Angelegenheiten.

v. Manteuffel.

Powyższe oświadczenie po wymianie takowego za równo brzmiące oświadczenie Wielko-Xiążęcego-Sasko-Weimarskiego Ministerstwa Stanu z dnia 29. Marca r. b. podaje się niniejszém do publicznéj wiadomości.

Berlin, dnia 25. Kwietnia 1852.

Prezydent Ministerstwa, Minister spraw zagranicznych.

Manteuffel.

(Nr. 3532.) Bekanntmachung der Ministerial-Erklärung, die Uebereinkunft mit Sachsen-Weimar zur Verhütung und Bestrafung der Forst- und Jagdfrevel in den Grenzbezirken vom 23./29. März 1852. betreffend. Vom 25. April 1852.

Nachdem die Königlich Preußische und die Großherzoglich Sachsen-Weimar- und Eisenachsche Regierungen übereingekommen sind, wirksamere Maaßregeln zur Verhütung der Forst- und Jagdfrevel in den Grenzbezirken zu treffen, erklären beide Regierungen Folgendes:

Artikel 1.

Es verpflichtet sich sowohl die Königlich Preußische, als die Großherzoglich Sächsische Regierung, die Forst- und Jagdfrevel, welche ihre Unterthanen in den Waldungen und Jagdrevieren des anderen Gebietes verübt haben möchten, sobald sie davon Kenntniß erhält, nach denselben Gesetzen zu untersuchen und zu bestrafen, nach welchen sie untersucht und bestraft werden würden, wenn sie in inländischen Forsten und Jagdrevieren begangen worden wären.

Artikel 2.

Von den beiderseitigen Behörden soll zur Entdeckung und Habhaftwerdung der Forst- und Jagdfrevler alle mögliche Hülfe geleistet werden. Den Förstern und Waldwärtern des einen Theiles soll namentlich gestattet sein, die Spuren begangener Forst- und Jagdfrevel, sowie die Frevler selbst, bis auf eine Meile auch in das Gebiet des anderen Theiles zu verfolgen.

Ereilen sie auf der diesfälligen Verfolgung die Frevler selbst, so ist es ihnen, jedoch nur unter der Bedingung gestattet, dieselben anzuhalten, daß die Angehaltenen an die nächste Ortspolizeibehörde derjenigen Regierung überliefert werden, auf deren Gebiete die Anhaltung stattgefunden hat.

(Nr. 3532.) Obwieszczenie ministeryalnego oświadczenia, tyczącego się układu z Wielkiém Xięstwem Sachsen-Weimar względem zapobieżenia i karania przekroczeń przeciw ustawom leśnym i łowieckim w obwodach pogranicznych z dnia 23/29. Marca 1852. Z dnia 25. Kwietnia 1852.

Gdy Rządy Królewsko-Pruski i Wielko Xiążęco-Sasko-Weimarski i Eisenachski umówiły się o wzajemne przedsięwzięcie skuteczniejszych środków dla zapobieżenia wykroczeniom przeciw ustawom leśnym i łowieckim, przeto oświadczają one, co następuje:

Artykuł 1.

Tak Rząd Królewsko-Pruski, jako też Wielko-Xiążęco Saski obowięzują się, wykroczenia leśne i łowieckie, przez ich poddanych w lasach i obwodach łowieckich drugostronnych popełnione, po odebraniu o tém wiadomości, dochodzić i karać według tych praw, podług których byłyby dochodzone i karane, zostawszy w krajowych lasach i obwodach łowieckich popełnionemi.

Artykuł 2.

Obustronne władze udzielać mają wszelkiéj pomocy do odkrywania i schwytania przestępców leśnych i łowieckich. Mianowicie dozwala się leśniczym i borowym jednéj strony szlakować przestępstwa leśne i łowieckie, jako też przestępców samych na milę na gruncie drugiéj strony.

Jeżeli przydybią przestępcę samego, wolno im przytrzymać onegoż, jednakże pod tym warunkiem, ażeby go najbliższéj policyinéj władzy miejscowéj tego Rządu oddali, na którego gruncie został przytrzymanym.

Finden die auf der Verfolgung eines Forst- und Jagdfrevlers begriffenen Forstbeamten eine Haussuchung in dem Gebiete des anderen Theiles vorzunehmen für nöthig, so haben dieselben solches an Orten, wo der Sitz eines Gerichtes ist, bei dem Ortsrichter, im Falle der Verhinderung desselben aber, sowie an Orten, wo ein Ortgericht sich nicht befindet, bei dem Polizei-Kommissar, Bürgermeister oder Beigeordneten, Ortsschultheißen oder Ortsschöffen anzuzeigen, von welchen alsdann die Haussuchung unverzüglich verfügt werden wird.

Artikel 3.

Dem nacheilenden Forst- und Jagdbeamten wird überlassen, das über den Hergang, Befund und alle Umstände des begangenen Frevels, welche auf dessen Bestrafung von Einfluß sein können, im Gebiete seiner Landesherrschaft aufgenommene Protokoll in dem benachbarten Gebiete fortzusetzen, und darin Alles, was er auf der Nacheile in Beziehung auf den begangenen Frevel bemerkt, aufzuzeichnen.

Es soll jedoch diese Aufzeichnung unter Mitwirkung und Mitunterschrift des nach dem vorhergehenden Artikel die Haussuchung veranstaltenden Ortsvorstandes in Bezug auf denjenigen Theil des Protokolls erfolgen, welcher die von diesem Vorstande vorgenommenen Handlungen betrifft, und soweit es sich von Haussuchungen handelt, bei welchen der Ortsrichter ꝛc. (Artikel 2.) zugegen war, unter Mitwirkung und Mitunterschrift des Letzteren. Das Einverständniß des Ortsrichter oder Ortsvorstandes oder das, was er seinerseits besonders oder abweichend zu erinnern hat, muß in dem Protokolle ausdrücklich bemerkt werden. Von diesem Protokoll, worin jedesmal über etwaige Beschlagnahme und Aufbewahrung entwendeter Gegenstände und von Frevlern gebrauchter Geräthschaften die nöthigen Bemerkungen aufzunehmen sind, händigt der Forst- oder Jagdbeamte sofort ein Duplikat dem Behufs der Haussuchung requirirten Beamten des Orts ein, welcher Letztere, insofern dies nicht der Ortsrichter ist,

Jeżeli ścigający przestępcę leśnego lub łowieckiego urzędnicy leśni uznają wizytacyę domu na gruncie drugostronnym za potrzebną, natenczas mają donieść o tém w miejscach, gdzie jest siedlisko sądu, sędziemu miejscowemu, w razie zaś przeszkodzenia onegoż, jako też w miejscach, gdzie się nie znajduje sąd miejscowy, komisarzowi policyi, burmistrzowi lub asystentowi, sołtysowi lub ławnikowi miejscowemu, którzy wtedy zarządzą wizytacyę domu.

Artykuł 3.

Ścigający urzędnik leśny lub łowiecki może protokuł, spisany w kraju swego Monarchy względem początku, rezultatu i wszelkich szczegółów popełnionéj defraudacyi, mogących mieć wpływ na jéj ukaranie, prowadzić daléj w sąsiednim kraju, i opisać w nim wszystko, co na pogoni pod względem popełnionéj defraudacyi dostrzeże.

Wszakże opisanie to ma być przy spółdziałaniu i podpisie zwierzchności miejscowéj, według poprzedniego artykułu wizytacyę domu zarządzającéj, uskutecznioném we względzie téj części protokułu, która dotyczy działań przez tęż zwierzchność wykonanych, a jak dalece jest mowa o wizytacyi domu, przy któréj sędzia miejscowy i t. d. (Art. 2.) był przytomny, przy współdziałaniu i podpisie ostatniego. Zgodność sędziego miejscowego lub zwierzchności miejscowéj lub to, co ze swéj strony z osobna lub w odmiennym sposobie ma do nadmienienia, należy w protokule wyraźnie zamieścić. Protokułu tego, w którym każdocześnie czynić należy potrzebne uwagi względem zajęcia, jeżeli ma miejsce, i zachowania skradzionych przedmiotów i użytych przez defraudantów narzędzi, wręcza urzędnik leśny lub łowiecki niebawnie duplikat zarekwirowanemu względem wizytacyi domu urzędnikowi miejsca, który ostatni, jeżeli to nie jest sędzia

dasselbe sogleich seiner vorgesetzten Behörde zu übersenden hat, bei Vermeidung einer Disziplinarstrafe von 1 bis 5 Rthlrn. für denjenigen Ortsvorstand, welcher der Requisition nicht Genüge leistet.

Artikel 4.

Für die Konstatirung eines Frevels, welcher von einem Angehörigen des einen Staates in dem Gebiete des anderen verübt worden, soll den offiziellen Angaben und Abschätzungen, welche von den kompetenten und gerichtlich verpflichteten Forst- und Polizeibeamten des Ortes des begangenen Frevels oder von dem dort kompetenten polizeilichen Beamten aufgenommen worden, derselbe Glaube von der zur Aburtheilung geeigneten Gerichtsstelle beigelegt werden, welchen die Gesetze den offiziellen Angaben der inländischen Beamten beilegen.

Artikel 5.

Die Einziehung des Betrages der Strafe und der etwa stattgehabten Gerichtskosten soll demjenigen Staate verbleiben, in welchem der verurtheilte Frevler wohnt und in welchem das Erkenntniß stattgefunden hat, und nur der Betrag des Schadenersatzes und der Pfandgebühren an die betreffende Kasse desjenigen Staates abgeführt werden, in welchem der Frevel verübt worden ist.

Artikel 6.

Den untersuchenden und bestrafenden Behörden in den Königlich Preußischen und in den Großherzoglich Sachsen-Weimarschen Landen wird zur Pflicht gemacht, die Untersuchung und Bestrafung der Forst- und Jagdfrevel in jedem einzelnen Falle so schleunig vorzunehmen, als es nach der Verfassung des Landes nur irgend möglich sein wird.

Artikel 7.

Die Dauer dieser Uebereinkunft wird zunächst auf zwölf Jahre, vom 1. Mai d. J. an gerechnet, festgesetzt. Vom 1. Mai 1863. an steht jedem

miejscowy, winien takowy natychmiast przesłać swéj przełożonéj władzy, pod uniknieniem kary dyscyplinarnéj od 1 aż do 5 talarów na tę zwierzchność miejscową, która rekwizycyi nie dopełni.

Artykuł 4.

We względzie sprawdzenia defraudacyi, przez poddanego jednego na terytoryum drugiego kraju popełnionéj, urzędowe podania i oszacowania, uskutecznione przez właściwych i sądową przysięgą zobowiązanych urzędników leśnych i policyinych miejsca popełnionéj defraudacyi, lub przez właściwego tam urzędnika policyinego, mają znajdować u sądu wyrokującego tę wiarę, jaką ustawy urzędowym podaniom urzędników krajowych przyznają.

Artykuł 5.

Ściąganie kary pieniężnéj i kosztów sądowych, jeżeliby jakie wypadły, należy do kraju, w którym skazany przestępca mieszka i w którym wyrok zapadł, tylko pieniądze za wynagrodzenie szkody i fantowe wnoszą się do kasy kraju, w którym defraudacya popełniona.

Artykuł 6.

Indagujące i karzące władze w Królewsko-Pruskich i Wielko-Xiążęco-Sasko-Weimarskich krajach obowiązane są indagacyę i karę za defraudacyę leśną lub łowiecką w każdém pojedynczym zdarzeniu przyspieszać, o ile to organizacya krajowa dozwala.

Artykuł 7.

Trwanie tejże konwencyi ustanawia się tymczasem na dwanaście lat, począwszy od 1. Maja r. b. Od dnia 1. Maja 1863. wolno każdéj

Theile die Kündigung offen, mit der Wirkung, daß mit Ablauf des nächsten Kalenderjahres nach demjenigen, in welchem die Kündigung erfolgt, die Uebereinkunft erlischt.

Gegenwärtige im Namen Sr. Majestät des Königs von Preußen und Sr. Königlichen Hoheit des Großherzogs von Sachsen-Weimar und Eisenach zweimal gleichlautend ausgefertigte Erklärung soll, nach erfolgter gegenseitiger Auswechselung, Kraft und Wirksamkeit in den beiderseitigen Landen haben und öffentlich bekannt gemacht werden.

Berlin, den 23. März 1852.

Königlich Preußisches Ministerium der auswärtigen Angelegenheiten.

(L. S.) von Manteuffel.

stronie konwencyą wypowiedzieć z tym skutkiem, iż takowa ustaje po upłynieniu najbliższego roku kalendarzowego po tym roku, w którym wypowiedzenie nastąpi.

Niniejsze w imieniu Najjaśniejszego Króla Pruskiego i Jego Królewskiéj Mści Wielkiego Xięcia Sasko-Weimarskiego i Eisenachskiego w dwóch równobrzmiących exemplarzach wydane oświadczenie ma, po nastąpionéj zobopólnéj zamianie mieć moc i skutek w obustronnych krajach i w tym celu natychmiast być ogłoszoném.

Berlin, dnia 23. Marca 1852.

Królewsko-Pruskie Ministerstwo spraw zagranicznych.

(L. S.) Manteuffel.

Vorstehende Erklärung wird, nachdem sie gegen eine übereinstimmende Erklärung des Großherzoglich Sachsen-Weimarschen Staats-Ministeriums vom 29. März d. J. ausgewechselt worden ist, hierdurch zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Berlin, den 25. April 1852.

Der Minister-Präsident, Minister der auswärtigen Angelegenheiten.

von Manteuffel.

Powyższe oświadczenie, zostawszy wymienionem za równobrzmiące oświadczenie Wielko-Xiążęco-Sasko-Weimarskiego Ministeryum Stanu, z dnia 29. Marca r. b. podaje się niniejszém do publicznéj wiadomości.

Berlin, dnia 25. Kwietnia 1852.

Prezydent Ministerstwa, Minister spraw zagranicznych.

Manteuffel.

(Nr. 3533.) Allerhöchster Erlaß vom 7. April 1852., betreffend die Verleihung der fiskalischen Vorrechte für den Bau und die Unterhaltung der Chaussee von Landsberg a. W. bis zur Grenze des Landsberger Kreises.

Nachdem Ich durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage den chausseemäßigen Ausbau der Straße von Landsberg a. d. W. bis zur Grenze des Landsberger Kreises zum Anschlusse an die über Berlinchen durch den Soldiner und Pyritzer Kreis nach Stargard in Pommern zu führende Chaussee durch die zu dem Zwecke gebildete Baugesellschaft genehmigt habe, bestimme Ich hierdurch, daß das Recht zur Expropriation der in den Bauplan fallenden Grundstücke, sowie das Recht zur Entnahme der Chausseebau- und Unterhaltungs-Materialien, nach Maaßgabe der Bestimmungen für die Staats-Chausseen, auf die gedachte Straße Anwendung finden soll. Zugleich genehmige Ich für dieselbe die Erhebung eines Chausseegeldes nach dem für die Staats-Chausseen jedesmal geltenden Chausseegeld-Tarife. Auch sollen die dem Tarife vom 29. Februar 1840. angehängten Bestimmungen über die Chausseepolizei-Vergehen auf die Eingangs bezeichnete Straße Anwendung finden.

Der gegenwärtige Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Charlottenburg, den 7. April 1852.

Friedrich Wilhelm.

v. d. Heydt. v. Bodelschwingh.

An
den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten und den Finanzminister.

(Nr. 3533.) Najwyższe rozporządzenie z d. 7. Kwietnia 1852., tyczące się nadania praw fiskalnych dla budowy i utrzymywania drogi żwirowéj od Landsbergu nad Wartą aż do granicy Landsbergskiego powiatu.

Potwierdziwszy rozporządzeniem Mojém z d. dzisiajszego wybudowanie drogi żwirowéj od Landsberg nad Wartą aż do granicy powiatu Landsbergskiego celem złączenia z drogą żwirową idącą przez Berlinchen, przez powiat Sołdyński i Pyritzki do Starogrodu w Pomeranii przez utworzone na ten cel towarzystwo budownicze, stanowię niniejszém, iż prawo do expropryacyi gruntów znajdujących się w planie budowniczym, jako też prawo do wybierania materyałów na budowanie i utrzymywanie drogi żwirowéj potrzebnych według postanowień dla Rządowych dróg żwirowych do rzeczonéj drogi ma mieć zastósowanie. Zezwalam zarazem dla takowéj na pobieranie opłaty drogowego według taryfy opłaty drogowego za każdą razą dla Rządowych dróg żwirowych ważność mającéj. Również dodatkowe postanowienia taryfy z dn. 29. Lutego 1840. względem przekroczeń przeciw policyi drogowéj do wymienionéj drogi zastósowanie mieć mają.

Niniejsze rozporządzenie przez Zbiór praw do publicznéj wiadomości ma być podaném.

Charlottenburg, dnia 7. Kwietnia 1852.

Fryderyk Wilhelm.

von der Heydt. Bodelschwingh.

Do
Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych i do Ministra finansów.

(Nr. 3534.) Gesetz, betreffend die Ermäßigung des Durchgangszolls für Zink auf den in Abschnitt I. Abtheilung III. des Vereins-Zolltarifs verzeichneten Straßen. Vom 21. April 1852.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen **rc. rc.**

verordnen, unter Zustimmung der Kammern, was folgt:

§. 1.

Der unter Nr. 7. im ersten Abschnitt der dritten Abtheilung des nach Unserer Verordnung vom 8. November 1848., vom 1. Januar 1849. an bis auf Weiteres in Kraft gebliebenen Zolltarifs für die Jahre 1846., 1847. und 1848. angeordnete Durchgangs-Zollsatz von 5 Sgr. vom Zentner soll vom 1. April 1852. an bis auf Weiteres auch auf rohen Zink, Zinkbleche und grobe Zinkwaaren Anwendung finden.

§. 2.

Unser Finanzminister ist mit der Ausführung dieses Gesetzes beauftragt.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Charlottenburg, den 21. April 1852.

(L. S.) **Friedrich Wilhelm.**

v. Manteuffel. v. d. Heydt. Simons. v. Raumer. v. Westphalen. v. Bodelschwingh. v. Bonin.

(Nr. 3534.) Ustawa tycząca się zniżenia cła przechodowego za cynk na drogach w oddziale I. rozdziału III. związkowéj taryfy celnéj zapisanych. Z dn. 21. Kwietnia 1852.

My Fryderyk Wilhelm, z Bożéj łaski, Król Pruski i t. d.

stanowimy, z przyzwoleniem Izb, co następuje:

§. 1.

Pod Nr. 7. w I. oddziale trzeciego rozdziału według Naszego rozporządzenia z dnia 8. Listopada 1848. od dnia 1. Stycznia 1849. aż do dalszego ustanowienia w mocy pozostającéj taryfy celnéj na rok 1846., 1847. i 1848. rozporządzona pozycya cła przechodowego w ilości 5 sgr. od centnara od dnia 1. Kwietnia 1852. aż do dalszego rozporządzenia również do surowego cynku, blachy cynkowéj i grubych towarów cynkowych ma mieć zastósowanie.

§. 2.

Nasz Minister finansów ma zlecenie, niniejszą ustawę we wykonanie wprowadzić.

Na dowód Nasz Najwyższy własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan Charlottenburg, dn. 21. Kwietnia 1852.

(L. S.) **Fryderyk Wilhelm.**

Manteuffel. von der Heydt. Simons. Raumer. Westphalen. Bodelschwingh. Bonin.

(Nr. 3535.) Bekanntmachung über die unterm 7. April 1852. erfolgte Allerhöchste Bestätigung des Statuts der Landsberg-Berlinchener Chausseebau-Gesellschaft. Vom 23. April 1852.

Des Königs Majestät haben das unterm 7. Oktober 1851. vollzogene Statut der Landsberg-Berlinchener Chausseebau-Gesellschaft mittelst Allerhöchsten Erlasses vom 7. April c. zu bestätigen geruht, was nach Vorschrift des §. 3. des Gesetzes über Aktien-Gesellschaften vom 9. Novem-1843. mit dem Bemerken bekannt gemacht wird, daß das Statut durch das Amtsblatt der Königlichen Regierung in Frankfurt zur öffentlichen Kenntniß gelangt.

Berlin, den 23. April 1852.

Der Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten.

v. d. Heydt.

(Nr. 3535.) Obwieszczenie tyczące się udzielonego pod dniem 7. Kwietnia 1852. potwierdzenia statutu Landsberg-Berlinchenskiego towarzystwa budowy dróg żwirowych. Z dnia 23. Kwietnia 1852.

Najjaśniejszy Król Najwyższém rozporządzeniem z dnia 7. Kwietnia r. b. potwierdzić raczył podpisany pod dniem 7. Października 1851. statut Landsberg-Berlinchenskiego towarzystwa budowy dróg żwirowych, co się według przepisu §. 3. ustawy względem towarzystw akcyinych z dnia 9. Listopada 1843. z tém nadmienieniem ogłasza, iż statut przez Dziennik urzędowy Królewskiéj Regencyi w Frankfurcie do publicznéj wiadomości podanym będzie.

Berlin, dnia 23. Kwietnia 1852.

Minister handlu, przemysłu i robót publicznych.

von der Heydt.

Redigirt im Büreau des Staats-Ministeriums.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober-Hofbuchdruckerei.
(Rudolph Decker.)

Redagowano w Biórze Ministerstwa Stanu.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni.
(Rudolf Decker.)